

Ahoj, kamarádi!

Jsem rád, že se Vám náš časopis líbil. Pokud jste tedy četli pozorně, víte už, proč vzniklo Campamento, víte, že máme poměrně bohatou činnost i během školního roku a také, kdy a jak vznikla

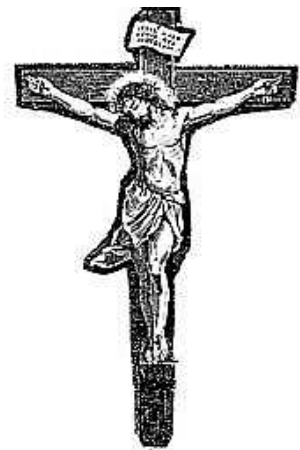
Komáří louka, kam se letos opět pojede na tábor. Jenom doufám, že křížovka v sekci Zábava nebyla moc složitá (sám jsem s ní měl potíže). A co se dočtete v druhém čísle? Dozvíte se, proč se slaví Velikonoce, o čem bude letošní tábor a samozřejmě nechybí ani rubriky Osobnost a Kalendárium. Pěknou zábavu Vám přeje

-mak-

ČASŤ ROKU

Půst a Velikonoce

Půst je čtyřicetidenní období před Velikonocemi, kdy se lidé (aspoň křesťané) postí a mají vykonávat tzv. postní skutek, což je většinou odřeknutí si něčeho, ale může to být i modlitba. Je čtyřicetidenní proto, že Ježíš Kristus se postil 40 dní na poušti. Na konci jeho postu za ním přišel Dábel a třikrát ho pokoušel a třikrát nepořídil. To by mohlo být k půstu všechno, takže Velikonoce. Jak každý ví, neděle velikonoční je neděle po prvním jarním úplňku, což je letos 11. dubna. Před Velikonocemi je Velikonoční triduum, což je Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota. O velikonoční neděli se slaví Ježíšovo zmrtvýchvstání. Pod pojmem Velikonoce si většina lidí představí Pondělí velikonoční, to ale není zvláštní církevní svátek.

-daš-

Martin Koumák

Jméno: Martin Liška

Přezdívka: Velký Koumák

Datum narození: 5. září 1985

Věk: 18 let

Bydliště: Janského 2250, Praha 5, Velká Ohrada

Koníčky: železnice, historie, četba, křížovky

Nejoblíbenější herec/herečka: hmm... teď asi Leonard Nimoy (hraje Spocka ve Star Treku)

Leonard Nimoy

Nejoblíbenější zpěvák/zpěvačka: Pavel Dobeš a Jarek Nohavica

Něco o tvé škole: Jmenuje se Gymnázium Jaroslava Heyrovského a prý je to jedna z nejtvrdějších škol v Praze, což mohu potvrdit.

Rozhovor:

K: Jak jsi přišel na Campamento?

M: To bylo ještě před tím, než se to jmenovalo Campamento. Prostě máma se dozvěděla o katolicky zaměřeném táboře a oba nás tam s bráchou přihlásila. To bylo v roce 1994.

K: Co se ti tam nejvíc líbí?

M: Nechci, aby to znělo jako fráze, ale podle mě je nejlepší, že se snaží nastupující generaci vštěpovat tradiční křesťanské hodnoty, což už dneska vůbec není běžné.

K: A lidí? Co si o některých myslíš?

M: Kdybych měl popisovat každého člověka zvlášť, bylo by to nadlouho, takže se omezím na konstatování, že se s nimi vídám rád.

K: Mezi tvoje záliby patří křížovky, co se ti na tom líbí nejvíc?

M: Asi to, že jde o kratochvíli, při které se člověk nejen pobaví, ale i leccos zajímavého dozví. Navíc je vědecky dokázáno, že to tříbí mozek.

K: Co si myslíš o naší současné vládě?

M: Sice je dobře, že bude zrušena vojna, ale na druhou stranu mi dost věcí vadí, třeba snaha redukovat výuku dějepisu na druhém stupni základních škol (kdyby omezili například chemii, to by mi nevadilo).

K: 1. 5. 2004 vstoupíme do EU. Jsi pro anebo proti? Proč?

M: Pro. Mimo Unii jsou dnes už jen tradičně neutrální Švýcaři a sebevědomí Norové. Kdybychom na tom byli tak dobře jako oni, taky si můžeme dovolit zůstat vedle, ale takhle bude lepší, když se zapojíme do společného prostoru.

K: Tak a teď něco o tom, co děláš do tohoto časopisu. Pověz našim čtenářům, jak je obtížné dělat šéfredaktora. Co všechno musíš dělat?

M: Mimo toho, že píšu úvodník, patří k mým starostem uhánět redaktory, aby odevzdali své články včas, opravují gramatické chyby a rozhodují o tom, jak půjdou články za sebou. Kromě toho s ostatními spolupracovníky vymýšlíme, o čem budou redaktoři psát.

K: Tak, a na závěr bys mohl dodat, co chystáte v dalších vydáních. Na co se čtenáři můžou těšit?

M: Vedle pravidelných rubrik jako úvodník, zábava a doufám že i tematický seriál o písničkářích z táborového zpěvníku a jejich autorech to budou informace o letošním táboře, reportáže z našich výletů a víkendů a jako bonus chystáme prázdninový speciál.

Výlet do Zálesní Lhoty 27.–29. 2. 2004

Protože se nám o pololetkách na horách moc líbilo, rozhodli jsme se zopakovat si to, tentokrát pro změnu v Ondřejově chalupě v Zálesní Lhotě, která je mezi některými známá jako ‚Beverly‘ (přirovnání založené na značném rozdílu od Líziny chaty ve Strážném, zvané pro změnu ‚Jedová chýše‘). Kromě toho jsme se ještě dohodli, že, abychom si výlet opravdu užili, necháme pro jistotu mladší děti doma, aby nás nebudily v šest ráno, nelámaly tága, nepodpalovaly chalupu a podobně. (Neznamená to, že bychom je snad neměli rádi. Samozřejmě že je máme moc rádi, jak snad z předchozí věty vyplývá, ale člověk si někdy opravdu musí odpočinout.)

Přestože jsme se všichni na výlet těšili, před odjezdem se ukázalo, že mnoho lidí jsou flákači a simulanti, kteří si na hory ani neberou lyže. Výmluvy byly celkem klasické, jako ‚vyvrknutý kotník‘, ‚něco s kolenem‘ a podobně. Na druhou stranu je pravda, že se našly i originálněji vymyšlené důvody, jako ‚exekutor, který zabavil peníze, takže není dost na lyžování‘, což si zaslouží ocenění. Na rozdíl od jiných výletů, kdy se většinou jezdí vlakem nebo autobusem, jsme tentokrát k dopravě použili tři auta. Já jsem jel Hipíkovým autem, kterým jel bohužel i Řepa, který brzy usoudil, že se asi nudíme a že musíme hrát nějakou hru. Po nějaké době se nám naštěstí podařilo Řepu přesvědčit, že už opravdu nic hrát nechceme. Pak někdo přišel se skvělou myšlenkou, že by Řepa radši mohl vyprávět pohádku. To ale mělo to háček v tom, že aby Řepa mohl vyprávět, museli jsme o tom několikrát hlasovat. Nakonec se nám to ale povedlo, Řepa začal vyprávět, a tak jsme se dozvěděli spoustu zajímavých věcí, například o lišce se zlatými kopýtky, o loupežnících, kteří založili školku, o

*Na hory
bez lyží*

*Řepa
vyprávěl
pohádku*

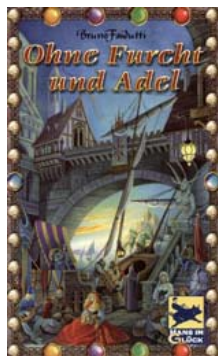
devíti loukách, které vlastně byly jedna velká louka, a další a další neuvěřitelné věci.

Cesta naštěstí netrvala moc dlouho, a tak právě když Řepa vyprávěl o zlatém žralokovi, dojeli jsme k chalupě v Zálesní Lhotě, kde už nám zatopili členové první skupiny. Navečeřeli jsme se a po večeři jsme se pozvolna přesunuli do krbovny. Pokud čistě náhodou neznáte Ondřejovu chalupu, tak krbovna je taková úžasná místnost v přízemí. Jak název napovídá, je vybavená krbem a dají se v ní dělat takové příjemné věci jako sedět v křeslech, povídat si s přáteli, hrát na kytaru, číst knížky, hrát se u krbu a myslet na to, jak někdo jiný musí pracovat. Takže jsme taky tak poseděli, popovídali jsme si, Ondřej zkusil něco zahrát, a vůbec to tak příjemně ubíhalo. Po pracovním týdnu jsme ale byli všichni tak unavení, že jsme byli rádi, když jsme si šli lehnout. Martin Koumák byl dokonce tak unavený, že ráno vůbec nevstal.

Jinak ale bylo vše v pořádku, ráno jsme vstali s tím, že pojedeme na sjezdovku (kromě těch simulantů, kteří zůstali v chalupě a nechali si ujít takovou skvělou možnost zalyžovat si), ale objevil se jiný problém. Ohlásil se Alan, který v tom čase pobýval se svojí rodinou, Pind'ou a Pind'ovou. *Alan přinesl* rodinou na chalupě asi dvacet kilometrů od *smůlu* Zálesní Lhoty a zjevně usoudil, že stráví víkend radši s námi než s rodinou. A tak se rozhodl přijet ještě ráno a jet lyžovat s námi. Problém byl v tom, že, jak jsme zjistili, Alan nosí smůlu. Jakmile přijel, Hipík najednou zjistil, že má v autě (na které jsme právě naložili lyže) vybitou baterii, a tak s ním nemůže jet na sjezdovku. Tak si aspoň zbylí účastníci odnesli věci do zbylých aut a zrovna jsme se chystali odjet, když se Hipík telefonicky dozvěděl, že se mu vloupali do nového bytu. To už bylo opravdu trochu moc, ale nakonec jsme přes to všechno odjeli ke sjezdovce do Herlíkovic, kde jsme výhodně zakoupili permanentky na vlek a jeli lyžovat. Hipík prohlásil, že teď nemá na lyžování náladu a navíc čeká podrobnější zprávy, jak se to má s tím vloupáním, a tak pojedje s Vlad'kou do Vrchlabí a s námi si dá sraz ve čtyři pod vlekem.

Poté co jsme vystáli fronty a zaježdili si, sešli jsme dolů k pokladně, kde na nás čekal Hipík, který nám šťastně sdělil, že neznámý pachatel se mu sice vloupal do bytu, ale naštěstí nic neodci-

zil, takže Hipík s Vlad'kou vzápětí ušetřené peníze z radosti projedli v restauraci ve Vrchlabí.

Když jsme přijeli do Zálesní Lhoty, hráli jsme různé zajímavé hry, hlavně Koumákovu německou hru jménem Ohne Furcht und Adel (Bez bázně a cti). Zajímavá hra, mimo jiné se líbila i Řepovi, který měl ale značný problém s jejím názvem, který vyslovoval různě, od „Ónur fur fun fádl“ po „Frum šun šun šabl“.

V neděli ráno jsme si krásně přispali a lyžovat jsme už nejeli (kromě těch bláznů, kteří jeli někam na sjezdovku a nechali si ujít takovou skvělou možnost *Vše má svůj konec* odpočinout si). A dopoledne (poté, co jsme asi v jedenáct vstali) jsme využili plodně hraním Hóne ruft fum pádl. Potom začala nepříjemná povinnost uklízení, což ale naštěstí proběhlo celkem rychle. Mezitím SE uvařil oběd a po obědě nastal čas odjezdu. Já osobně jsem odjel o něco dřív než ostatní, protože jsem se chystal ještě další týden strávit na horách, a tak jsem se jen přesunul vlakem z Martinic v Podkrkonoší do Trutnova. Ale podle všech zpráv proběhl i návrat ostatních účastníků výletu bez problémů. Dokonce ani nevím, kdo jel zpátky s Řepou, protože si kupodivu nikdo nestěžoval.

-mač-

Členové občanského sdružení Campamento si rádi zpívají a vedou k tomu i „své děti“, tedy nás ☺. Pro každý tábor je vydán speciální zpěvník (což znamená, že jich do dnešních dnů vyšlo pět). Skladba zpěvníku je pestrá: písničky lidové, umělé, svižné, pomalé, písně bojovné, ale i nápěvy s texty, které jsou vhodné jako doprovod pro naše táborevé mše.

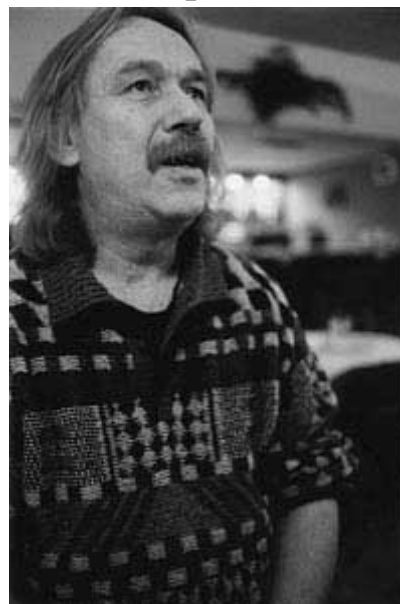

Každý rok se objevují nové písničky, ale kromě těchto „sezónních nováčků“ se ve zpěvnících již pravidelně objevují tzv. „táborevé hity“ – písničky, které jsme si my děti nejvíce oblíbili. Pobrukujeme si jejich melodie ráno v umývárně, při snídani a při oblékání. Doprovázejí nás celým dnem a večer vyžadujeme jejich zahrání u tábora.

A právě s těmito písničkami a jejich autory bych vás chtěla blíže seznámit.

Jaromír Nohavica

Tento písničkář patří k těm „nejúspěšnějším“. Myslím tím, že v našem zpěvníku má hned několik evergreenů – například *Když mě brali za vojáka*, *Petěrburg*, *Jdou po mě, jdou* (*Býval jsem chudý*), *Pochod marodů*, *Hlídač krav*, *Dokud se zpívá* (*Z Těšína vyjíždí vlaky*).

Narodil se 6. 7. 1953 v Ostravě. Ačkoliv vyrůstal v muzikální rodině, dlouho se hudbou neživil. Veřejnost se o něm poprvé dověděla v okamžiku, kdy napsal text k písni *Lásko, voníš deštěm* pro Marii Rottrovou. Jeho první nahrávka se jmenovala *Darmoděj* a byla přijata velmi dobře. Poté následovalo pro Nohavicu těžké období. Začal pít a zcela alkoholu propadl. Dvě nahrávky z této doby nejsou nijak zvlášť vydařené. Pak se ale začal léčit a znovu nahrál skutečně kvalitní CD – *Mikymauzoleum*.

V těchto dnech se o něm mluví především díky jeho nové písničce *Milionář* a také díky cenám Akademie populární hudby Anděl 2003. V tomto ročníku byl totiž Jaromír Nohavica uveden do Síně Slávy.

-hou-

...čili narozeniny v dubnu a na začátku května

- 12.4. – Míša Matláková
13.4. – Bára Tesaříková, Alžběta Sedláčková
21.4. – Olda Čech
22.4. – Kuba Kalina
29.4. – Růžena Bílá
2.5. – Julián Seidl

-end-

AKCE

Dramatický kroužek

Kdy: každé úterý od 17 hodin

Kde: (zatím) ve velké hovorně – třetí hovorně dominikánského kláštera u sv. Jiljí

Stručně:

Pod vedením zkušené instruktorky Lízy (kterou máme všichni moc rádi) si nejprve rozcvičíme tělo, rozmluvíme a rozpleteme si jazyk, hrajeme scénky (aspoň se o to snažíme).

Na všechny nové z vás se těší Líza a telefon máte zde: 608 816 142

Jestli hledáte příjemné prostředí s mladými lidmi, nenajdete nic lepšího.

-řep-

Informace o táboře

Tábor se bude konat v táborové základně Komáří louka v lesnatém prostředí jižních Čech poblíž Jindřichova Hradce. Konkrétně o táboře se toho zatím ještě moc neví. Ale ví se například, že táborovou hru připravuje Tomáš s Viktorem. Po předtáborové schůzce, která proběhne 25. dubna, se toho snad bude vědět víc. Před táborem ještě proběhne víkendová návštěva tábořiště s mládeží. Žádné další nové informace nejsou, protože podstatné věci byly již v minulém vydání.

-jul-

Mělník

Město nad soutokem Labe a Vltavy

Mělník, kde prý již svatá Ludmila, babička svatého Václava, pěstovala víno, leží asi 30 km na sever od Prahy. Jeho historie sahá do

dávných věků. Na Mělnicku jsou stopy po osídlení z doby kamenné (mnoho desítek tisíc let před narozením Ježíše Krista!!!) V 6. století se sem nastěhovali Pšované. V 10. století již zde stojí hrad a kostel.

Svatá Ludmila na Mělníku/Pšovu

Svatá Ludmila se narodila právě na hradě Pšov, předchůdci dnešního Mělníka. Vida slunné opukové svahy vyčnívající z úrodné bažinaté krajiny, rozhodla se zde pěstovat víno. Ludmilin otec, pšovský kníže Slavibor, si

velmi rozuměl s českým knížetem, Hostivínem, tak si Ludmila vzala Hostivínova syna Bořivoje a odstěhovala se na Vyšehrad. Později se jak Ludmila, tak Bořivoj nechali pokřtít a pozvali na své území kněze z Moravy, aby učili křesťanství i jejich poddané.

svatá Ludmila

Královské věnné město

Jméno Mělník se vyskytuje až koncem 10. století na denárech (tehdejších mincích) kněžny Emmy, které zde nechala razit. Město nemá zakládací listinu, jako první právní podklad existence města jako takového je proto brána až listina krále Přemysla Otakara II. z roku 1274, v níž uděluje městu jisté výsady.

Nejen svatá Ludmila, ale i Karel IV. byl snad nadšen polohou Mělníka; na jeho vinice dal totiž

přivést révu z Burgundska

(ve Francii) a zřídit tu samostatný perkmistrovský úřad na ochranu vinic. Vyhlásil také Mělník oficiálně královským věnným městem. (Poslední česká královna, která tu přebývala, byla Johanka z Rožmitálu, vdova po Jiřím z Poděbrad.)

Hrad byl pak od konce 15. století zastavován, město ale bývalo ze zástavy obvykle vynecháno.

Vliv válek

V období husitských válek zůstávali mělničtí ve spojení s Prahou a za vlády Jiřího z Poděbrad město dokonce prosperovalo; když však byl potlačena protihabsburská vzpoura českých měst a šlechty, zabavil císař Ferdinand I. městu majetek, zrušil cechy a udělal vůbec mnoho věcí, kterými Mělničany nikterak nepotěšil.

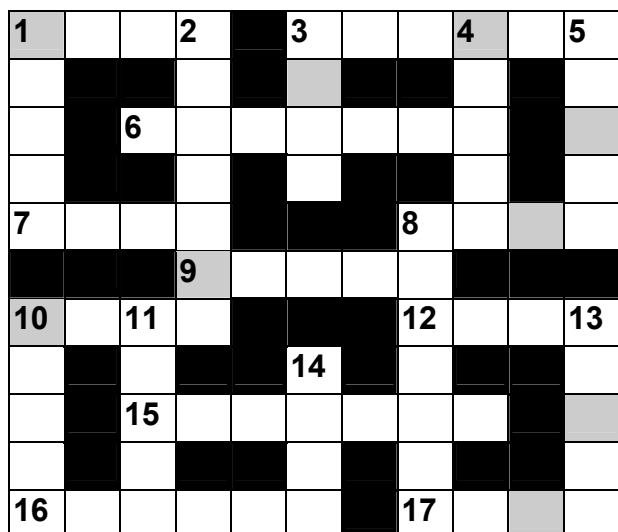
Třicetiletá válka se Mělníku nevyhnula – ubytování vojsk, požáry, Švédové a mor... Komu by se chtělo žít v takových podmínkách? Mnoho obyvatel odešlo, město se téměř vylidnilo.

-míš-

Křížovka:

V označených polích vám vyjde jméno našeho písničkáře, od kterého určitě nějaké texty znáte.

vodorovně

- 1 část kostry
- 3 charakter
- 6 splácení dluhu
- 7 královský stolec
- 8 rodinný dům
- 9 školní potřeba
- 10 úder
- 12 obrněné vozidlo
- 15 věčná loterie
- 16 přísada do jídel
- 17 nicka

svisle

- 1 církevní akt
- 2 toast
- 3 spodek dveří
- 4 značka počítačů
- 5 jméno herečky Vránové
- 8 vycpávkový materiál
- 10 vodní pták
- 11 právní osoba
- 13 velká myš
- 14 ohromný

Vtipy:

Sejdou se dva rybáři:

„Už jsem ti vyprávěl o té štice, co jsem ulovil minulou neděli?“

„Už třikrát. Jak se jí vede, pořád roste?“

*

Přijde blondýna do obchodu s fotoaparáty:

„Ten fotoaparát, co jste mi doporučil, je naprosto k ničemu! Udělal mi třicet šest záběrů pravého oka!“

*

Mladý komár vyletěl poprvé do světa. Když se vrátil, ptá se ho táta komár:

„Tak jaké to bylo synku?“

„Nádherné, táto. Všude, kde jsem se objevil, lidé tleskali jako diví.“

*

„Splnilo se ti nějaké přání z dětství?“

„Jedno jediné.“

„Jaké?“

„Když mě táta za nějakou lumpárnu tahal za vlasy, přál jsem si být plešatý.“

„Jirko, proč ten váš pes pořád štěká na auta?“

„Má vztek, že musí běhat pěšky...“

*

Po ulici jdou dva kluci a snaží se jeden druhého přetrumfnout v rozumech.

„Víš, proč má slon modré oči?“

„???“

„Aby se mohl schovat v borůvkách.“

„Ale já nikdy slona v borůvkách neviděl...“

„Vidíš, jak je dobře zamaskovaný!“

*

Jdou dva medvědi po poušti a jeden říká druhému:

„Tady to asi muselo hodně klouzat, když je to tady tak posypaný.“

Číselná mřížka:

Umístěte čtverečky do mřížky tak, aby

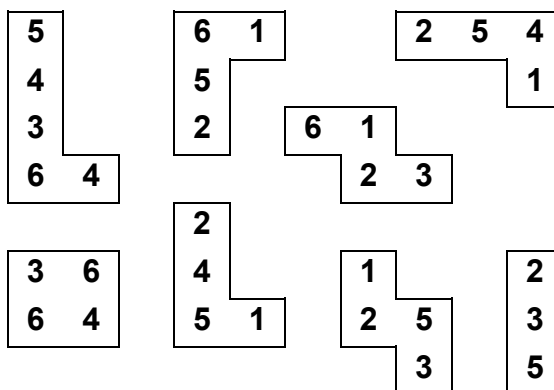
(a) ty v prvním řádku byly shodné jako v prvním sloupci, čtverečky ve druhém řádku jako

ve druhém sloupci a tak dále;

(b) každý řádek a sloupec obsahovaly po třech čtverečcích ze dvou barev;

(c) každý řádek a sloupec obsahovaly číslice od 1 do 6 včetně.

		3			
		4			
	1	6			

MARY